

Arrest

nr. 89 593 van 12 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 mei 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris, die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 juli 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DRAULANS, die *loco* advocaat E. NEUTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 december 2010 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, op grond van zijn duurzame relatie. Op 16 mei 2011 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 27 oktober 2011 laat verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken weten dat zijn duurzame relatie werd beëindigd en informeert hij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande zijn nieuwe duurzame relatie.

Op 13 februari 2012 wordt aan verzoeker via de burgemeester van Bochelt, informatie gevraagd aangaande zijn actuele situatie.

Op 24 mei 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het verblijfsrecht van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, op 11 juni 2012 aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit betreft de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: O. (...)

Voorna(a)m(en): F.O.O. (...) Nationaliteit: Keniaan Geboortedatum: (...) Geboorteplaats: M. (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: "(...) het geregistreerde partnerschap dat aangegaan werd, (...) wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer.

Zowel uit het verslag van de politie van Lier als uit het rijksregister blijkt dat betrokkenen niet langer samenleven. Uit het rijksregister blijkt dat op 17.11.2011 de wettelijke samenwoonst afgesloten te Z. (...), eenzijdig werd stopgezet en deze stopzetting op 25.11.2011 te B. (...) werd ondertekend. Betrokkene heeft op 22.12.2011 een nieuwe wettelijke samenwoonst afgesloten te B. (...) met zijn nieuwe vriendin waar hij sinds 27.10.2011 staat ingeschreven.

Betrokkene werd uitgenodigd op 22.02.2012 om bewijzen voor te leggen om na te gaan wat betrokkene zijn situatie is in België, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: "Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met het land van oorsprong'.

Betrokkene heeft een nieuwe wettelijke samenwoonst afgesloten met een andere Belgische referentiepersoon. Hij legt loonfiches en een tewerkstellingsattest van deze nieuwe partner voor, alsook een aanslag biljet inzake onroerende voorheffing en foto's. Hoewel betrokkene een nieuwe relatie heeft, belet dit betrokkene niet om een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging in te dienen in functie van deze persoon.

Bijkomend legt betrokkene van zichzelf een werkloosheidsbewijs en loonfiches dd oktober 2011 tot februari 2012 van interim-arbeid voor. Aangezien betrokkene enkel beschikt over interim-werk, wat per definitie tijdelijk van aard is, kan niet worden gesteld dat dit een verblijf in België noodzakelijk maakt. Ook het feit dat betrokkene over een eigen wagen beschikt rechtvaardigt op zich geen verblijf in het Rijk. Betrokkene legt ook nog attesten voor van de Nederlandse les en inburgering dd 14.05.09, 30.06.09, 23.09.09, 21.09.9, 10.12.09, 22.04.10, 28.06.10 en 04.11.10. Hoewel betrokkene de laatste module Threshold 4 A/B succesvol heeft beëindigd legt betrokkene geen andere bewijzen voor dat hij recentelijk verdere stappen heeft om zich in te schrijven voor bijkomende Nederlandse lessen.

Bovendien blijkt uit het voorgelegde medisch attest dat betrokkene in goed gezondheid verkeert en vrij is van besmettelijke ziektes, waardoor kan worden aangenomen dat de gezondheid van betrokkene geen reden vormt die het verblijf in het Rijk noodzakelijk maakt.

Gelet op bovenstaande elementen wordt geconcludeerd dat het bepaalde in artikel 42quater, §1, 4° van toepassing is op de betrokkene, dat de economische, sociale en culturele integratie van de betrokkene in het Rijk niet van die aard is dat zij het verdere verblijf van de betrokkene in het Rijk rechtvaardigt.

Bijgevolg wordt het verblijfsrecht van betrokkene ingetrokken."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder voert een exceptie van onontvankelijkheid van het verzoekschrift aan, bij gebrek aan een middel. Verweerder betoogt dat verzoeker enkel zijn feitelijke situatie uiteenzet, zonder toe te lichten op welke rechtsgrond of rechtsbeginsel door de bestreden beslissing geschonden wordt.

2.2. Luidens artikel 39/69, § 1 van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een “uiteenzetting van feiten en middelen” bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In tegenstelling tot wat verweerder betoogt, beperkt verzoeker zich geenszins tot een loutere feitenuiteenzetting. Zo stelt verzoeker bij de aanvang van zijn middel *“verzoeker meent de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing.”* Waarna verzoeker aangeeft met welke motieven van de bestreden beslissing hij het niet eens en waarom. Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert en uiteenzet waarom hij meent dat dit algemeen rechtsbeginsel geschonden werd.

De exceptie van onontvankelijkheid is ongegrond.

3. Onderzoek van het beroep

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 42^{quater}, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

(...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° (...)

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Verweerder concludeerde dat er geen gezamenlijke vestiging meer is met de persoon in functie van wie verzoeker zijn verblijfsrecht verwierf en dat om deze reden het verblijf wordt ingetrokken. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder tevens rekening heeft willen houden met *“de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”*. Uit het administratief dossier blijkt dat op 13 februari 2012 de gemachtigde via de burgemeester van Bochelt aan verzoeker bijkomende informatie heeft opgevraagd aangaande zijn actuele situatie in België en zijn banden met zijn herkomstland. Verzoeker diende deze informatie voor 15 maart 2012 aan verweerder over te maken.

Op 6 maart 2012 legde verzoeker verschillende documenten neer. Hij legde bewijzen neer van zijn werk (interimcontract en loonfiches), bewijzen dat hij niet ten laste is van het OCMW, foto's van hem en zijn nieuwe partner, een bewijs van gezinssamenstelling waaruit blijkt dat verzoeker sinds 27 oktober 2011 feitelijk met zijn partner T.V. samenwoont. Tevens blijkt dat verzoeker reeds op 27 oktober 2011 op eigen initiatief aan verweerder liet weten dat na meer dan drie jaar zijn relatie tot een breuk is gekomen en hij een nieuwe relatie heeft met T.V. en hij wenst dat zijn verblijfsrecht wordt aangepast in die zin.

Verzoeker betwist de motieven dat er geen gezamenlijke vestiging meer is met de persoon in functie van wie hij zijn verblijfsrecht verkreeg niet. Verzoeker betoogt evenwel dat verweerder voorbij gaat aan het feit dat hij dit zelf heeft gemeld aan verweerder en tegelijk heeft aangegeven dat hij inmiddels een nieuwe duurzame relatie heeft. Verzoeker wijst ook op een aantal nieuwe determinerende feiten die

invloed hebben op zijn verblijfsstatus. Zo geeft hij aan dat zijn partner zwanger was en een miskraam had, dat hij zijn partner begin mei 2012 ten huwelijk heeft gevraagd en zij reeds alle voorbereidingen hebben getroffen waaronder het opstellen van een huwelijkscontract bij de notaris. Tevens brengt hij het bewijs bij dat hij inmiddels gehuwd is met zijn partner T.V. en een aanvraag tot verblijf heeft ingediend in functie van dit huwelijk op 25 september 2012. Verzoeker wijst ook op het feit dat zijn interimcontract inmiddels werd omgezet in een contract van onbepaalde duur is.

Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624). De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069).

Het kan verweerder niet ten kwade worden geduid bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening te hebben gehouden met de nieuwe elementen die verzoeker aanbrengt in zijn verzoekschrift - zijnde zijn huwelijk, zijn contract van onbepaalde duur, de miskraam - nu verweerder hier geen kennis van kon hebben, gezien ze dateren van na de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395).

Verzoeker betoogt dat verweerder voorbijgaat aan het feit dat hij een nieuwe relatie heeft, waarbij benadrukt dit zelf te hebben gemeld aan verweerder. Aangaande de door verzoeker aangehaalde nieuwe relatie motiveerde verweerder het volgende:

“Betrokkene heeft een nieuwe wettelijke samenwoning afgesloten met een andere Belgische referentiepersoon. Hij legt loonfiches en een tewerkstellingsattest van deze nieuwe partner voor, alsook een aanslag biljet inzake onroerende voorheffing en foto's. Hoewel betrokkene een nieuwe relatie heeft, belet dit betrokkene niet om een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging in te dienen in functie van deze persoon.”

In tegenstelling tot verzoekers bewering in zijn verzoekschrift *“negeert”* verweerder aldus niet het bestaan van een nieuwe relatie. Verweerder verwijt hem ook niet van enige 'heimelijkheid'. In de bestreden beslissing wordt in essentie vastgesteld dat de samenwoning met de vorige partner is beëindigd (hetgeen niet wordt betwist door verzoeker) waardoor het verblijfsrecht *in functie* van de vorige partner eveneens dient te worden beëindigd. Verzoeker dient met betrekking tot zijn nieuwe partner een nieuwe verblijfskaart aan te vragen. Verzoeker heeft hiervan kennis aangezien hij in het verzoekschrift zelf stelt dat hij een *“nieuwe aanvraag tot gezinshereniging”* zal indienen. Ter terechtzitting toont verzoeker aan dat hij een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft ingediend op 25 september 2012 en dat hij, *in functie* van de nieuwe relatie, in het bezit is van een immatriculatieattest geldig tot 24 maart 2013.

Verzoeker toont geen schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN